

Węzły

Sztuka Wiązania węzłów.

Ósemka, Ósemka Podwójna, Kluczka, Płaski, Płaski Podwójny, Stoper, Prusik, Kajdanki, Złodziejski, Palowy, Flagowy, Półwyblinka, Wyblinka.

- [Ósemka](#)
- [Ósemka Podwójna](#)
- [Kluczka](#)
- [Płaski](#)
- [Płaski Podwójny](#)
- [Prusik, Stoper](#)
- [Kajdanki](#)
- [Złodziejski](#)
- [Palowy](#)
- [Flagowy](#)
- [Półwyblinka](#)
- [Wyblinka](#)

Ósemka

- Bardzo łatwy węzeł wyglądający jak zgrubienie liny, które kształtem przypomina ósemkę.
- **Wiązanie** wykonuje się bardzo prosto. (zdjęcie) Trzymając linę lewą ręką koniec oplatamy do koła i wkładamy w powstałą na górze pętelkę (otwór).
- **Zastosowania:**

Najczęściej stosowany jako zakończenie liny. Zabezpiecza koniec liny np. przed wyslizgnięciem z przyrządu. Również jako zabezpieczenie innych węzłów. Zawijany na podwójnej linie może służyć jako węzeł.

Ósemka Podwójna

- Wiążąc się liną z zastosowaniem upręży używamy tzw. podwójnej ósemki. Jest to obecnie najlepszy znany węzeł służący do tego celu. Oferuje on korzystny rozkład sił i działa bez dodatkowego zabezpieczenia. Wystarczy aby wystający z węzła koniec liny mierzył co najmniej 10 jej średnic. Ta właśnie cecha jest jedną z największych zalet ósemki.

Podwójna ósemka to węzeł zalecany przez PZA, UIAA oraz DAV. Nie ma on żadnych tendencji do samoistnego rozsuwania się bądź rozluźniania po zawiązaniu. Jedyńm jego minusem jest to, iż po zaciśnięciu np. po locie, ciężko jest go rozwiązać. Wówczas należy węzeł "złamać", a jeśli jeszcze drżą nam ręce to możemy poprosić o pomoc partnera.

Warto pamiętać, aby po zapleceniu węzła nie zaciskać go z całej siły, ponieważ w razie odpadnięcia zaciskający się węzeł dodatkowo amortyzuje szarpnięcia następujące w chwili wyhamowania lotu.

- **Wiązanie** opiera się na ósemce pojedynczej opisanej powyżej. Najłatwiej wiąże się go na końcu liny. Około 70 cm na końcu liny wiążemy ósemkę pojedynczą i koniec liny przekładamy przez pętle (biodrową i udową) upręży asekuracyjnej. Następnie końcem liny wracamy w odwrotną stronę (równolegle) jak robiliśmy ósemkę pojedynczą.
- Inny sposób: Składając koniec liny na połowę, robimy ósemkę pojedynczą na podwójnej linie.

- **Zastosowania:**

Służy do przywiązywania liny do pętli uprzęży asekuracyjnej. Również stosowana jako pętla do transportowania, zawieszenia liny.

Kluczka

- Węzeł mający, można by rzec, 1001 zastosowań, z których najważniejsze to łączenie lin do zjazdu (o takiej samej lub bardzo zbliżonej średnicy!!!), łączenie pętli osobistych przy prusikowaniu (podchodzeniu z ich pomocą po linie) i autoasekuracji podczas zjazdu oraz podczas czynności ratowniczych i transportowych.

W trzech pierwszych wypadkach kluczka zdecydowanie wypiera stosowany dotychczas w takich sytuacjach węzeł podwójny zderzakowy. Dzieje się tak ze względu na zalety, jakie posiada kluczka:

- daje się zawiązać bardzo szybko i łatwo (nawet jedną ręką)
- podczas ściągania liny po zjeździe układa się korzystnie na skale
- nie ma tendencji do klinowania się (nierzadko poważny problem przy użyciu podwójnego zderzakowego)

- Pomimo, że kluczka dosyć mocno zaciska się pod obciążeniem, to i tak daje się ona o wiele łatwiej rozwiązać niż np. zaciśnięty węzeł podwójny zderzakowy. Istotną zaletą jest również fakt, że nie ma ona tendencji do samoistnego rozwiązywania się (nawet na nowej, śliskiej linie).

- Na zdjęciu widać pętlę zawiązaną na linie przy pomocy kluczki. Tak pętla może zostać użyta m.in. do wpięcia liny w punkt centralny stanowiska jako autoasekuracji, chociaż w porównaniu do wyblinki kluczka ma tę wadę, iż nie pozwala tak łatwo wyregulować długości pętli autoasekuracyjnej bez wypinania jej z karabinka. Podczas wspinaczki zdarzają się sytuacje, że zakładając taką właśnie pętlę (oczywiście odpowiednich rozmiarów) na występ skalny, szczyt turni czy też odpowiednich rozmiarów blok skalny można bardzo szybko założyć dobre stanowisko.

Płaski

- „Jest to węzeł tak mocno związany z historią skautingu, że hańbą jest go nie umieć. B-P. umieścił go na pierwszym projekcie swojej liliżki, także jest symbolem 22 lutego-Dnia Myśli Braterskiej. Służy do wiązania dwóch wolnych końców liny (lub 2 lin). Źle zawiązany węzeł płaski

nazywany jest węzłem babskim, strasznie się zaciska i zawsze są problemy z jego odsupłaniem.” www.kret.fse.pl

Jeden z najprostszych węzłów. Jest punktem wyjścia do wielu innych węzłów i kombinacji. Bardzo często mylnie nazywany płaskim. Przy wiązaniu może nastąpić pomyłka i zawiąże się węzeł babski

Wiązanie

Właściwie nie wymaga komentarza. Można go zawiązać mając oba końce w rękach, albo z jednej strony mając pętlę a w drugiej koniec drugiej liny.

Należy pamiętać, że po połączeniu dwóch lin, jedna oplata drugą tak jak podczas wiązania buta. Kolejnym ruchem jest wykonanie tej samej czynności, co wcześniej zwracając uwagę, aby linka, która wychodzi pod spodem zaczynała oplatanie leżąc na górze drugiej liny.

Zastosowanie

Do łączenia dwóch lin o tej samej lub podobnej średnicy.

Uwagi

Największe niebezpieczeństwo występuje wtedy, gdy próbuje się zawiązać węzeł jednym końcem, przplatając istniejącą pętelkę. Należy uważać, aby oba wolne końce były po tej samej stronie. Jeśli będą po przeciwnej wówczas liny rozsuną się przy obciążeniu. Widać, że sam węzeł wygląda identycznie

Opis

Kombinacja węzła prostego

Wiązanie

Na jednej linie utworzyć pętlę niezmokniętą. Drugą linę przepleść przez pętlę opleść jedną z linek opleść naraz obydwie linki, opleść drugą linkę i wyjąć spowrotem przez pętlę

Zastosowanie

Węzeł służy do łączenia dwóch podobnych linek. Trzyma mocno, nie powoduje przecierania liny.

Prusik, Stoper

- Jego nazwa pochodzi od wynalazcy. Węzeł stosowany do podchodzenia na linie z użyciem pętli osobistych, do autoasekuracji podczas zjazdu, do czynności ratowniczych i transportowych. Jego bardzo ważną zaletą jest fakt, że działa on w obie strony. Nie ma też tendencji do rozsuwania się. Wadą jest to, iż zaciśnięty jest bardzo trudny do odblokowania pod obciążeniem.

Węzły zaciskowe (prusik i bloker) wiąże się przy pomocy linki o średnicy mniejszej od liny głównej (tzn. 5-7 mm). Ważne jest, aby zwoje linki dokładnie ułożyć i po kolei je dociągnąć (patrz zdjęcia). Przy mokrej bądź zalodzonej linie należy dobrze sprawdzić działanie założonego węzła! Jeśli nie działają dobrze, to należy zwiększyć liczbę zwojów. Skuteczne jest też zwiększenie różnicy średnic, czyli użycie cieńszej linki (4-5 mm). Pod obciążeniem (np. szarpnięciem) węzły te zaciskają się

mocno na linie. Po odciążeniu rozluźnione dają się po niej przesuwac. Należy pamiętać, aby stosując węzeł samozaciskowy do autoasekuracji podczas zjazdu przesuwac taki węzeł trzymając rękę na linie ponad węzłem, a nie na nim. W razie odpadnięcia w wyniku odruchu naturalnego dłoń zaciska się na węzle, który wówczas nie działa! Dotyczy to przede wszystkim zjazdu w tzw. niskim przyrządzie. Zalecamy stosowanie pętli z DyneemyŻ lub SpectryŻ. W wypadku taśm należy stosować taśmy rurowe.

[Zrobić zdjęcie]

- **BROKER** Bardzo dobry i skuteczny węzeł do autoasekuracji podczas zjazdu, stosowany również do podchodzenia na linie z użyciem pętli osobistych, do czynności ratowniczych i transportowych. Jego niewątpliwą zaletą jest to, iż zawsze łatwo jest go odblokować. Da się go przesuwac nawet pod obciążeniem.

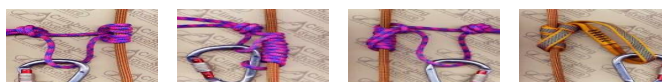
[Zrobić zdjęcie]

- **WĘZEŁ FRANCUSKI** Bardzo dobry i skuteczny węzeł do podchodzenia na linie z użyciem pętli osobistych, stosowany również do autoasekuracji podczas zjazdu, do czynności ratowniczych i transportowych. Daje się wygodnie przesuwac do góry podczas podchodzenia po linie.

[Zrobić zdjęcie]

- **STOPER TAŚMOWY** Ma podobne zastosowanie jak powyższe węzły, jest jednak mniej wygodny w użyciu (trudniej przesuwac się po linie, gorzej się blokuje). Warto jednak znać ten węzeł na wypadek, gdyby z jakiegoś powodu nie miało się przy sobie pętli osobistych a zachodziłaby potrzeba użycia węzła samozaciskowego. Stoper taśmowy zaplata się dokładnie tak samo jak węzeł francuski.

Węzeł służący do zabezpieczenia przyrządu asekuracyjnego lub zjazdowego w celu uwolnienia rąk

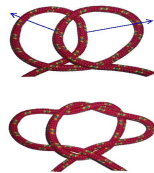
[Zrobić zdjęcie]

TAŚMOWY RÓWNOLEGŁY

Węzeł stosowany tylko do łączenia taśm. Jest to zarazem jedyny węzeł zalecany do tej czynności. Końcówki taśmy

wychodzące z węzła powinny mieć długość minimum 3-4 szerokości taśmy, którą się wiążemy. Należy dobrze sprawdzać poprawność zawiązania tego węzła (istnieje możliwość błędnego zawiązania, podczas gdy węzeł na pierwszy rzut oka sprawia wrażenie zawiązanego poprawnie!!!) Jest to bardzo pewny węzeł do taśm, niemniej trzeba uważać przy nowych śliskich taśmach i mocno go zaciągać oraz pozostawiać nieco dłuższe końcówki, gdyż "lubi" się poluzować a nawet rozsunać! Jak na ironię jego wadą jest mocne zaciskanie się pod obciążeniem i kłopoty z rozwiązaniem węzła po zaciśnięciu.

Kajdanki

Jedne z zastosowań węzła kajdankowego służy do transportowania uszkodzonego np. z płonącego pomieszczenia. Węzeł pokazywał mi dawno temu pewien strażak, który wykorzystuje go w swojej pracy.

Wiązanie opiera się na węźle wyblinki. Tylko zamiast go łączyć przekładamy przemiennie liny w powstałe oczka.

Złodziejski

- Węzeł wykonany z kluczek stałej
- Wiązanie

W połowie liny zawiązać kluczkę stałą, linę przepleść przez gałąź, belkę a następnie przez ucho węzła.

- Zastosowanie

W sytuacji awaryjnej, gdy brak wystarczającej ilości liny do zjazdu, lub braku dodatkowego szpeju do założenia stanowiska. Korzystamy z minimum sprzętu. Po zjechaniu na jednym końcu liny (UWAGA

– nie przesuwalnym) Po zjeździe pociągamy linę luźną, aby ściągnąć linę z góry na dół.

- Uwagi Kluczka silnie zaciska się. Trzeba uważać, na której linie się zjeżdża. Kluczka musi być stosunkowo mała żeby nie zablokowała się podczas ściągnięcia liny na dół.

Palowy

- Najprostszy - słaby węzeł kotwiczący linkę do pala

Wiązanie

- Podwójnie złożoną linkę opleść dokoła słupka, przepleść pod spodem linki i pentelkę założyć na pal.

Zastosowanie

- Słabe - tymczasowe przywiązanie linki do palika

- Węzeł można nieco wzmocnić przez związanie razem linek. Węzeł niszczy linę

Flagowy

- Jest to w zasadzie węzeł szotowy z zawleczką
- Wiązanie: Przez pętlę przekładam linę, którą obwiązujemy pętlę dookoła. Następnie linę przeplatamy pod wierzchnią linką, ale tak, aby końcówka nie przeszła pod nią tylko została po tej samej stronie.
- Zastosowanie: Przymocowanie linki lub cienkiego sznurka do liny lub pętli z możliwością szybkiego rozwiązania węzła.

- Uwagi: Węzeł nie jest bardzo mocny, ale tak jak w przypadku węzła bramszotowego można go wzmocnić przez dwukrotne oplecenie pętli. W przypadku sztywnej linki, która nie pozostaje stale napięta istnieje możliwość samoczynnego rozwiązania się węzła.

Półwyblinka

Węzeł Baumgartnera (UIAA, półwyblinka), węzeł HMS (niem. Habmastwurfisierung) stosowany do ubezpieczania zakładając ją na karabinek (zakręcany!!!!!!!). Zastępuje z powodzeniem większość przyrządów do asekuracji spełniając ich podstawową funkcję, a więc poprzez tarcie wyhamowuje linę przywiązaną do delikwenta spadającego z mostku 2 linowego bądź drzewa

Wyblinka

Jest to węzeł stosowany do założenia autoasekuracji na stanowisku, zakładania pętli na blokach skalnych, pniach drzew i trzonkach haków (tzw. "skracanie haków").

Jego bardzo ważną zaletą jest możliwość regulacji długości pętli autoasekuracyjnej (długości liny pomiędzy wspinaczem zakładającym stanowisko a stanowiskiem) bez zdejmowania węzła z karabinka czy też bloku skalnego. Oznacza to, że po jego założeniu posiadamy autoasekurację przez cały czas regulowania i/lub napinania pętli i lin na stanowisku. (Należy pamiętać o zaciskaniu węzła).

Pewną wadą jest fakt, iż osłabia on linę bardziej niż inne węzły. Mimo to wytrzymałość liny lub pętli po założeniu wyblinki nadal jest tak duża, że jest ona najczęściej stosowanym węzłem we wspomnianych powyżej sytuacjach. Jeśli zakładamy wyblinkę na karabinku zakręcany, to należy koniecznie pamiętać o zakręceniu karabinka!

• "Należy opanować dwa sposoby wiązania wyblinki. Pierwszy w powietrzu przez złożenie po przekątnej dwóch pętli na tej samej linie. Drugi sposób na belce, drzewie itp. Najlepiej nauczyć się go umiejąc wiązać pierwszym sposobem, należy do podwójnej pętli powstałej po zawiązaniu w powietrzu włożyć np. porzeczec, lub uciętą gałąź. Następnie przypatrzcie się jak przebiega lina i spróbuj odwzorować ten sam układ na drzewie lub rosnącej gałęzi. Powtarzajcie to aż wejdzie Wam w nawyk ten sposób. Wyblinka jest doskonała przy robieniu drabinek linowych." www.kret.fse.pl